

præcis, hvor ministeren er i den her udvikling, vi kan se, således at nogle kommuner måske kan begynde at tænke sig lidt mere om.

Kl. 14.40

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

For at kunne besvare spørgsmålet synes jeg, det er nødvendigt, at vi har en fælles forståelse af, hvad det vil sige at have et alvorligt handicap.

Der kan og skal efter min opfattelse ikke laves lister over, hvilke typer af handicap folkeskolen forventes at kunne rumme. For det er hverken graden eller typen af handicap, der er afgørende for, om et barn kan tilbydes tilstrækkelige udviklingsmuligheder inden for den såkaldte almindelige undervisnings rammer. Man kan simpelt hen ikke gradbøje handicapbegrebet. Hvem er mest handicappet, en 14-årig pige med muskelsvind, en 7-årig blind dreng eller en 12-årig dreng med infantil autisme? Den diskussion giver efter min opfattelse ingen mening.

Den rummelige folkeskole er en skole, der i videst muligt omfang skal sikre udviklingsmuligheder for alle børn, altså også de handicappede, inden for den almindelige undervisnings rammer. Det betyder, at skolen kan og skal søge mindste indgreb først, f.eks. ved at undervisningsdifferentiere, altså justere undervisningens indhold, metoder og organisation, materialer og tid efter den enkelte elevs behov.

For nogle elever vil en sådan differentieret undervisning være nok til både at sikre elevens faglige udvikling og elevens alsidige personlige og sociale udvikling. For andre vil det ikke være nok. For disse børn kan et tilbud om undervisning et andet sted, f.eks. på en specialskole, derfor være det mest hensigtsmæssige. Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en individuel vurdering af, hvordan det enkelte barns udviklingsmuligheder understøttes bedst muligt, idet princippet om mindste indgreb altid er det bærende.

I vurderingen indgår flere forskellige forhold, hvoraf især skal nævnes skolens organisering, lokaler, tilgængelighed m.v., samarbejdet mellem specialundervisningen og normalundervisningen og den lokale ekspertise, lærerteams måder at tilrettelægge undervisningen på, samarbejdsformer og -klima i og omkring klassen, elevens individuelle problematik og ikke mindst hjemmets syn på og vurdering af tilbuddene.

Som nævnt indledningsvis er det ikke altid graden og heller ikke typen af handicap, der er afgørende for, om et barn kan tilbydes tilstræk-

kelige udviklingsmuligheder inden for den såkaldte almindelige undervisnings rammer.

I forrige århundrede blev børn med handicap sorteret efter typen af handicap. Den tankegang har vi heldigvis forladt. Det er den konkrete vurdering af, hvordan det enkelte barn får de bedste udviklingsmuligheder så tæt på eget hjemmemiljø som muligt, der skal ligge til grund for beslutningen om barnets skolegang.

Så mit svar på spørgsmålet er: Ja, nogle børn med alvorlige handicap skal folkeskolen kunne rumme.

Anne Baastrup (SF):

Det lyder selvfølgelig meget fint, at ministeren på den her måde gennemgår principperne for, hvordan man kan udvikle en rummelig folkeskole, der kan hjælpe de børn, der har forskellige handicap. Men forudsætningen for, at man rent faktisk går målrettet efter at hjælpe det enkelte barn, er jo, at der også er et alternativ, at der er en mulighed for kommunen til at vælge noget andet.

Den udvikling, vi kan se nu, går i retning af, at de heldagsskoler, som tidligere kunne tage børn, der havde adfærdsproblemer, nu får mere handicappede børn, og de børn fra heldagsskolerne, som har adfærdsproblemer, sendes tilbage i folkeskolen. Hvis den udvikling fortsætter, hvor specialskolerne, som kan tage DAMP-børn eller andre, må sende dem tilbage til folkeskolen, så har man jo ikke som kommune nogen valgmuligheder. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at ministeren er lidt klarere.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jamen jeg forsøgte ellers at være meget klar. Men jeg vil meget gerne se på, hvordan det helt konkret forholder sig for heldagsskolerne.

Jeg har ikke været opmærksom på, at det lige præcis var den problemstilling, fru Anne Baastrup ville spørge til her i dag. Jeg forstod, at spørgsmålet handlede om den rummelige folkeskole, hvordan vi forstår begrebet den rummelige folkeskole, og hvordan vi giver folkeskolen mulighed for at give alle børn udviklingsmuligheder i den rummelige folkeskole.

Men jeg vil meget gerne give fru Anne Baastrup et tilsagn om at se nærmere på vilkårene for heldagsskolerne.

Anne Baastrup (SF):

Danmarks Lærerforening har netop lavet en undersøgelse af, hvordan man kan forvente, at de